

EUROOPAN PARLAMENTTI

2014 - 2019

Vetoamusvaliokunta

2014/2253(INI)

27.2.2015

LAUSUNTOLUONNOS

vetoamusvaliokunnalta

oikeudellisten asioiden valiokunnalle

30. ja 31. vuosikertomuksesta Euroopan unionin oikeuden soveltamisen
valvonnasta (2012–2013)
(2014/2253(INI))

Valmistelija: Rosa Estaràs Ferragut

PA_NonLeg

EHDOTUKSET

Vetoamusvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa oikeudellisten asioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. toteaa, että oikeus vedota Euroopan parlamenttiin on yksi EU:n kansalaisuuden rakenneosista, mikä on vahvistettu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 227 artiklassa; toteaa, että tämä oikeus antaa tarvittavat välineet, joilla voidaan lisätä kansalaisten osallistumista unionin päätöksentekoon; korostaa edellä esitetyn perusteella vetoamusvaliokunnan erittäin tärkeää asemaa tehokkaana välittäjänä unionin kansalaisten, parlamentin ja komission välillä;
2. toteaa, että komissio kiinnittää entistä enemmän huomiota vetoomuksiin, mistä on osoituksena vetoomusten saama erityishuomio komission kahdessa viimeisessä vuosikertomuksessa; pitää tätä suuntausta myönteisenä ja toteaa, että komissio käyttää vetoomuksia tietolähteinä, joiden kautta se saa tietoa kansalaisten valituksista ja mahdollisista unionin lainsäädännön rikkomuksista, jotka liittyvät lainsäädännön täytäntöönpanoon käytännössä; toteaa, että samanaikaisesti vetoamusvaliokunnan komissiolle tietopyyntöjen kera toimittamien vetoomusten määrä on lisääntynyt vastaavasti;
3. panee merkille, että unionin kansalaisten jättämissä vetoomuksissa viitataan erityisesti unionin lainsäädännön rikkomuksiin perusoikeuksien alalla ja ympäristöalalla; katsoo, että vetoomukset osoittavat, että unionin lainsäädännön puutteellinen siirtäminen osaksi kansallista lainsäädäntöä tai virheellinen soveltaminen on edelleen yleistä ja laajalle levinnyttä;
4. pitää myönteisenä, että osaksi kansallista lainsäädäntöä siirrettävien direktiivien määrä vuonna 2013 (74) oli pienempi kuin vuonna 2011 (131); korostaa kuitenkin, että osaksi kansallista lainsäädäntöä siirrettävien direktiivien määrä vuonna 2013 oli silti suurempi kuin vuonna 2012 (56);
5. toteaa, että yhteensä 731 rikkomustapausten käsittely päätettiin, koska jäsenvaltio oli osoittanut noudattavansa unionin lainsäädäntöä; toteaa, että vuonna 2013 unionin tuomioistuin antoi 52 tuomiota SEUT-sopimuksen 258 artiklan nojalla ja että näistä tuomioista 31 (59,6 prosenttia) annettiin komission hyväksi;
6. panee merkille niiden rikkomustapausten määrän (200 tapausta 484:stä) vuonna 2013, joiden käsittely päätettiin ennen niiden siirtämistä unionin tuomioistuimen ratkaistavaksi; pitää siksi tärkeänä jatkaa jäsenvaltioiden toiminnan huolellista valvontaa siten, että otetaan huomioon, että eräät vetoomukset koskevat ongelmia, jotka jatkuvat, vaikka asian käsittely on päättynyt;
7. toteaa, että EU:n kokeilumenettely on täydessä toiminnassa kaikissa jäsenvaltioissa ja että sen avulla on tähän mennessä saatu vaikuttavia tuloksia, jotka koskevat erityisesti tiedonkeruuta ja kansalaisille huolta aiheuttavien tilanteiden korjaamista, mistä on

osoituksena rikkomusmenettelyiden määrän väheneminen;

8. pitää myönteisenä komission yksiköiden sitoumusta tehostaa tiedonvaihtoa vetoamusvaliokunnan kanssa ja toistaa pyyntönsä, jotka koskevat seuraavia asioita:
 - a) osapuolten välisen viestinnän parantaminen, erityisesti komission vastuulla olevien rikkomusmenettelyjen käynnistämisestä ja niiden etenemisestä, EU:n kokeiluhanke mukaan lukien
 - b) toimet tietojen antamiseksi vetoamusvaliokunnalle kohtuullisessa ajassa siten, että valiokunta voi vastata kansalaisten pyyntöihin tehokkaammin
 - c) vetoamusvaliokunnan mietintöjen ja erityisesti niihin sisältyvien tulosten ja suositusten huomioon ottaminen komission tiedonantojen laadinnan yhteydessä;
9. pitää myönteisenä, että komissio hyödyntää entistä enemmän täytäntöönpanosuunnitelmia jäsenvaltioille suunnatun uuden lainsäädännön yhteydessä, sillä niiden avulla vähennetään riskejä, jotka kohdistuvat unionin uuden lainsäädännön oikea-aikaiseen ja asianmukaiseen täytäntöönpanoon, ja ne vaikuttavat myös vähentävästi asiaa koskevien vetoamusten määrään.